

bewaasd blad, rozetvormig, en bloeiend met een lange, witbewaasde stengel waaraan geel-met-roode bloemen. — Zoo zouden er nog meer te noemen zijn. —

Tot slot mogen we de winterbouquetten niet heelemaal vergeten. Uit den tuin kunnen we wat takjes hulst, besdragende gewassen als Cotoneaster en Vuurdoorn halen, maar hoe aardig die dingen ook zijn, zij duren geen geheelen winter; de besjes schrompelen in, vallen af en hebben na een paar weken afgedaan. Echte winterbouquetten zijn trouwens al in dezen nazomer klaar gemaakt. Toen zijn de daarvoor geschikte bloemen in vollen bloei afgesneden, ondersteboven op een warm en luchtig plekje opgehangen en zoo door en door gedroogd; met de aardige siergrassen deden we evenzoo en in het najaar volgden Lunaria biennis (Judaspennig) en Physalis Francheti (Chineesch Lampionnetje). Als bloemen voor winterbouquetten zijn aan te bevelen Helichrysum monstrosum pl. fl. (grootte Stroosbloem), Statice, Acroclinium. Leelijk zijn deze bouquetten absoluut niet, integendeel! De bloemen behouden haar kleur en men kan ze alleraardigst schicken. Mooie siergrassen zijn: Lagu-

rus ovatus (Hazestaartje), Briza maxima (Groot Siddergras) en Agrostis nebulosa. Met Distels, vooral Echinops Ritro (Kogeldistel) zijn mooie effecten te bereiken en de Sierpepers (Capsicum annuum) doen het ook goed. —

Als allerlaatste noemen we dan nog de vruchten van Iris foetidissima, een plant Iris met een onbeduidende bloem, maar wondermooie feloranje-roode zaden. Hoe buitengewoon mooi zoo'n paar takken met geopende zaaddoozen staan in een oude tinnen kan, toont de foto voldoende. Wij behoeven bij het woord „Winterbouquetten” niet meer te denken aan de pluimige Macquartbouquetten en al dat fraais uit een vervlogen tijdperk. —

Bloeiende bolgewassen, vervroegde snijbloemen, exotische importen, winterbloeiende knolgewassen, eenjarige en Vetplanten en dan tenslotte het droge goed: de winterbouquetten, geholpen door de besdragende takjes uit den tuin, dat alles maakt dat wij werkelijk niet meer met leege vazen en kale vensterbanken behoeven te zitten gedurende die lange, koude maanden tusschen December en Maart!

Hij schildert op het kostbaar glas
veel schoone koppen en figuren:
wat als ontwerp levenloos was,
zal door zijn handen eeuwen duren.

Hoe dikwijls heb ik kleur en lijnen
met blijde oogen aangekeken:
een ranke vrouw, het rood van wijnen,
het licht dat zijn penseelen streken.

Wat leed hem ook aangrijpen mag,
zijn witte lust blijft ongeschonden:
toen hij God hart en zinnen gaf,
heeft hij de schoonheid weergevonden.

KOOS VAN DOORNE